

[Sønderby]

Jeg kan ikke huske, hvor gammel den artikel er, men jeg kan da godt huske overskriften. Jeg vil så spørge hr. J. K. Hansen, om hr. J. K. Hansen også har læst, hvad der står nede i den, for i diskussionen sagde jeg bare, at vi skulle til at omprioritere. Der bruges mange penge, og det kan da godt være, at de skal omprioriteres. Så kan det godt være, at der bliver nogle områder, der skal udvides. Men jeg har ikke sagt, at kulturen skal tages ud af Nordisk Råd, for det er et af de steder, hvor vi har haft aktiviteter. Men det kan godt være, at nogle af de komiteer osv., der sidder også på det område, kan skæres ned.

Jeg vil råde hr. J. K. Hansen til at læse, hvad der står i det interview. Jeg har ikke selv sat overskriften på det, men den skal jo have en skrap overskrift, for at hr. J. K. Hansen kan læse den. Det har jeg oplevet før; det er kun overskriften, hr. J. K. Hansen læser, når jeg har sagt noget.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg må sige til hr. Sønderby, som jo er medlem af Nordisk Råds Præsidium, at jeg ikke ved, om overskriften skal være stærkere for mig, for at jeg kan læse den, end for at andre kan læse den, men jeg har altså også læst, hvad der stod nede i artiklen, og hvis hr. Sønderby vil gøre sig den anstrengelse at genlæse den artikel eller de udtalelser, han er kommet med, så kunne han måske give mig ret i, at det nu ikke var nogen særlig heldig udtalelse. Det synes jeg ikke i hvert fald, og slet ikke når man sidder på en ledende post, en betroet post, i Nordisk Råd.

Men jeg er glad for, at ministeren har en anden holdning, end hr. Sønderby har, og så er det her jo altså nævnt. Men jeg stoler på – tror også på – at det er ministeren, der skal være med til at sørge for, at vi kan køre det her videre.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg tror, at det er første gang, jeg tager ordet i forbindelse med den beretning, der er om nordisk samarbejde. Det er ikke, fordi jeg ikke mange gange har haft lyst til at gå herop, for netop det nordiske samarbejde har altid haft min meget store interesse, og jeg mener, at det er dejligt, at vi her i dag har fået nogle tilken-

degivelser om, at der er nogle nye muligheder i det nordiske samarbejde.

I 1951 var det jo Hans Hedtoft, der faktisk tog initiativ til at få dette samarbejde op at stå. Og vi har jo, som det er nævnt her i dag, oplevet dette med pasfriheden. Jeg har altid følt det som en meget stor og glædelig ting, at når man kom til Sverige, Norge eller Finland, så kunne man bare gå igennem paskontrollen uhindret. Det var en dejlig fornemmelse at have, jeg følte mig faktisk som medlem af en stor familie, hvad man jo også var og er. Derfor er det selvfølgelig også glædeligt, at det nu kan ske i udvidet forstand på europæisk plan.

Tænk også på den sociale konvention og arbejdskraftens frie bevægelighed, kultursamarbejdet, forskningssamarbejdet og – hvad fru Pia Kjærsgaard sikkert ikke ved – at der i det faglige samarbejde jo udveksles mange gode erfaringer om arbejdslivet, som jeg har kunnet opleve og deltage i i næsten alle de 40 år, der er tale om.

Jeg tror, at den samhörighed mellem de nordiske folk, der her er tale om, kan få en meget stor og selvstændig betydning i det EF-samarbejde, som kommer. Jeg tror, at den nordiske profil, som alle vi, der har haft den glæde at deltage i FN's generalforsamling, kender, hvor vi har set, hvordan de nordiske lande har haft deres egne synspunkter på en række egne områder, kan blive noget meget betydningsfuldt også i et fremtidigt Europa. Og jeg vil sige det endnu stærkere: Ikke mindst når jeg glæder mig til, at vi også får alle de nordiske lande med ind i et udvidet EF-samarbejde.

Jeg glæder mig ligesom ministeren for nordisk samarbejde, eller samarbejdsministeren – hvad udtryk vi nu anvender – over det kulturhus, Nordens Hus, der kan komme i Nuuk. Og jeg glæder mig i det hele taget til, at der nu måske kan tages hul på et udvidet samarbejde i Norden. Den eneste ting, jeg måske er lidt ked af, af det, som ministeren kom ind på, er derfor dette med budgetterne.

Jeg ved godt, at rigerne fattes penge, og det må man ofte indrette sig efter, men jeg vil dog alligevel gerne pege på, at skal et fornuftigt miljøarbejde, som ministeren har peget på, skabes fra 1993 til 1997, også på forskningsområderne osv., så er det vigtigt, at der kommer nogle flere penge ind i det nordiske samarbejde, og jeg vil pege på, at det må være noget af